

ΔΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς Παρδώρας.

Ἡ Ἑλλάς συνεδέθη ἤδη μετὰ τῆς Δανίας διὰ τοῦ προσφιλεστέρου καὶ ἱερωτέρου τῶν συνδέσμων. Γόνος ἀγλαῶς τῆς ἐν αὐτῇ βασιλευούσης δυναστείας ἀνέβη, θεῖα συνάρσει, ἐπὶ τὸν ἐλληνικὸν θρόνον, τὸ δὲ πολυπαθεὶς ἡμῶν ἔθνος, προώριται νὰ ἴδῃ ἀνατέλλουσαν νέαν αὐγὴν εὐημερίας, εὐνομίας καὶ δόξης.

Ἄλλοι ἀρμαδιώτεροι ἐμοῦ καταστήσουσι γνωστούς τοῖς Ἑλλησι τοὺς ἐπιστημονικοὺς, πολιτικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς, ὧν πλουτεῖ ἡ Δανία, ἥς ἡ πρωτεύουσα Κοπεγχάγη δικαίως προσαγορεύεται αἱ Ἀθῆναι τῆς Ἀρκτου. Τὸ κατ' ἐμέ ἀρχοῦμαι νὰ μεταδώσω τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ ἀξιολόγου ὑμῶν περιοδικοῦ συγγράματος διηγήματά τινα Δανικὰ, ἐξελληνίζων αὐτὰ ἐκ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ γνωστοῦ Γάλλου λογίου Xavier Marmier.

Τὰ διηγήματα ταῦτα ἀπῆλθισεν ὁ μεταφραστὴς ἐκ δύο συλλογῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν Κοπεγχάγῃ τὸ 1853 καὶ ἐπιγραφόμενα « Διηγήματα νέα καὶ παλαιὰ (δανιστὶ, Noveller gamle og nye) καὶ « Νέα Διηγήματα (Nye Fortaellinger), ἀποδιδόμενα δὲ εἰς τὸν Κ. Λ. Εἰβέργον (L. Heiberg) ἓνα τῶν ἀφελεστέρων καὶ δημοτικωτέρων συγγραφέων καὶ δραματοποιῶν τῆς Δανίας, καταττόμενον μετὰ τῶν ἐξίσου περιφανῶν λογογράφων Oehlenschlaenger, Andersen, Ingemann, Hauch, Bleeher, καὶ τῶν ποιητῶν Palladun, Müller καὶ Winther.

Δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ νὰ σημειώσω ἐνταῦθα μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχαιωτέρων σοφῶν, οἷον τοῦ Τυχοβράχη κλπ, καὶ τὸν διάσημον γεωγράφον Μάλτεβρουν, ὅστις, Δανὸς τὸ γένος, ἠναγκάσθη νὰ πολιτογραφηθῇ ἐν Γαλλίᾳ καὶ νὰ προκίσῃ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν φιλολογίαν αὐτῆς διὰ τοῦ γνωστοῦ συγγράμματός του.

Τὰ ἐξελληνιζόμενα νῦν Δανικὰ διηγήματα « Ἡ μικρὰ Καρίνα, Μία ἱστορία καὶ θημερινή, Αἰχινδυνώδεις ἀτραποὶ, » εἰσὶν οὐ μόνον πλήρη χάριτος καὶ διαφέροντος, ἀλλ', ὅπερ καὶ τὸ κάλλιστον, ἠθικώτατα. Διὸ, δὲν ἐδίστασα νὰ προσφέρω αὐτὰ ὡς ἀνάγνωσμα ἀξίον εἰς τοὺς συνδρο-

μητὰς ὑμῶν, προτάττων τὴν παρούσαν ἐν εἰδει προλόγου καὶ ἀρχόμενος προσεχῶς τῆς δημοσιεύσεως ἀπὸ τοῦ διηγήματος Ἡ Μικρὰ Καρίνα.

Ἐν Ἀρτῇ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1863.

Ὁ ὑμέτερος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΩΠ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

—οοο—

Ἡ παρατιθεμένη ἐπιγραφή ἐδόθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε ἐν Προύσῃ τῆς Βιθυνίας προξένου τῆς Ἑλλάδος Κ. Φοῖβου. Ἀντέγραψε δὲ αὐτὴν ἐκ τετριμμένης πλάκῃς κειμένης ἐν τῷ ναῷ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀθερχίου, ἐν τῷ χωρίῳ Κουρσουνοῦ (Ἐλεγκμῶν) τῆς Προύσης. Ἐξυλογραφήθησαν δὲ μόναι αἱ πρῶται ἑξ γραμμαὶ, ὅπως γίνῃ γνωστὸν τὸ εἶδος τῶν γραμμάτων. Ἐκ τοῦ σημειουμένου ἔτους 6717, προκύπτει ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν IB' ἑκατονταστηρίδα.

ΘΗΤΑΥΘΑ ΚΕΙΤΑΙ ΠΟΡΦΥΡΩΝΑΓΓΟΣ ΚΛΑΔΟΣ·
 ΚΟΜΗΝΟΥΦΣ ἈΡΕΤΗ ΠΑΣΩΝ ΤΥΠΟΣ·
 ΚΟΝΕΣΤΥ ἈΝΑΡΟΝΙΚΟΣ ΓΕΝΝΑΔΑΣ·
 ΚΑΙΝΟΙΘΕΟΝΑΝ ΨΙ ΘΗΜΟΝΟ ΤΡΟΠΟΙΣ·
 ΔΟΥΚΟΣ ΜΕΤΑΝΔΣ Ξ ΜΝΡΙΑΡΙΤΕΩΣ·
 ΥΙΩΗ ΕΚΣ ΦΑΓΙΣΜΑ ΠΑΡΟΜΗΤΟΘΕΗ·

Ἰδοὺ ὁλόκληρος αὕτη·

Ἐνταῦθα κεῖται πορφυρόβλαστος κλάδος·
κοιμηνοφύς ἀρετῶν πασῶν τύπος·
κοντόσταυλος Ἀνδρόνικος γεννάδας·
καὶ λοῖσθον Ἀντώνιον ἐν μονοτρόποις·
Δουκὸς μεγάλου τοῦ Μυριαριστέως·
υἱὸν ἐκσφράγισμα πατρομητρόθεν·
μυριονίκων πρὸ γενῶν βασιλέων·
οἱ γοῦν ὄρωντες τὴν σπορὸν τοῦ κειμένου·
εὐχεσθε τούτῳ πρὸς ψυχῆς σωτηρίαν·
τὴν δωδεκάτην εὗρεν Ἰνδικτιῶνος τέλος·
τὴν εἰκάδα τρίτην τε Φεβρουαρίου·
ἔτων τρεχούσης ἑξάκις χιλιάδος·
ἑπτακοσίων καὶ δέκα σὺν ἑπτάδι·

Κοντόσταυλος ἐκαλεῖτο ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν ὁ
ναύαρχος, κατὰ τινὰς δὲ καὶ Δρουγγάριος.

Π Τ Ω Μ Α Τ Α

ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑΙ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΑ.

(Ἐκ τῆς Illustration.)

Πρὸς τὸν διευθυντήν.

Γινώσκετε ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Πομπηίας ἐξα-
κολουθοῦσι πάντοτε καὶ καθ' ἑκάστην ἀναφαίνονται
νέα καὶ ἀξιολογώτατα ἀποτελέσματα. Οὐ μόνον πο-
λύτιμα πράγματα, ἔργα καλλιτεχνικά, ἐργαλεῖα
καθημερινῆς χρήσεως, οἰκίαι ἀνακαλύπτονται, ἀλλὰ
καὶ ἄνθρωποι, κάτοικοι τῆς πόλεως καταποντισθέν-
τες ὑπὸ τὸν χεῖμαρρὸν ἐκαῖνον τῆς ὑγρᾶς σποδοῦ
τῆς οὕτως εἰπεῖν ἐκμαζάσης τὴν πόλιν ἅπασαν.

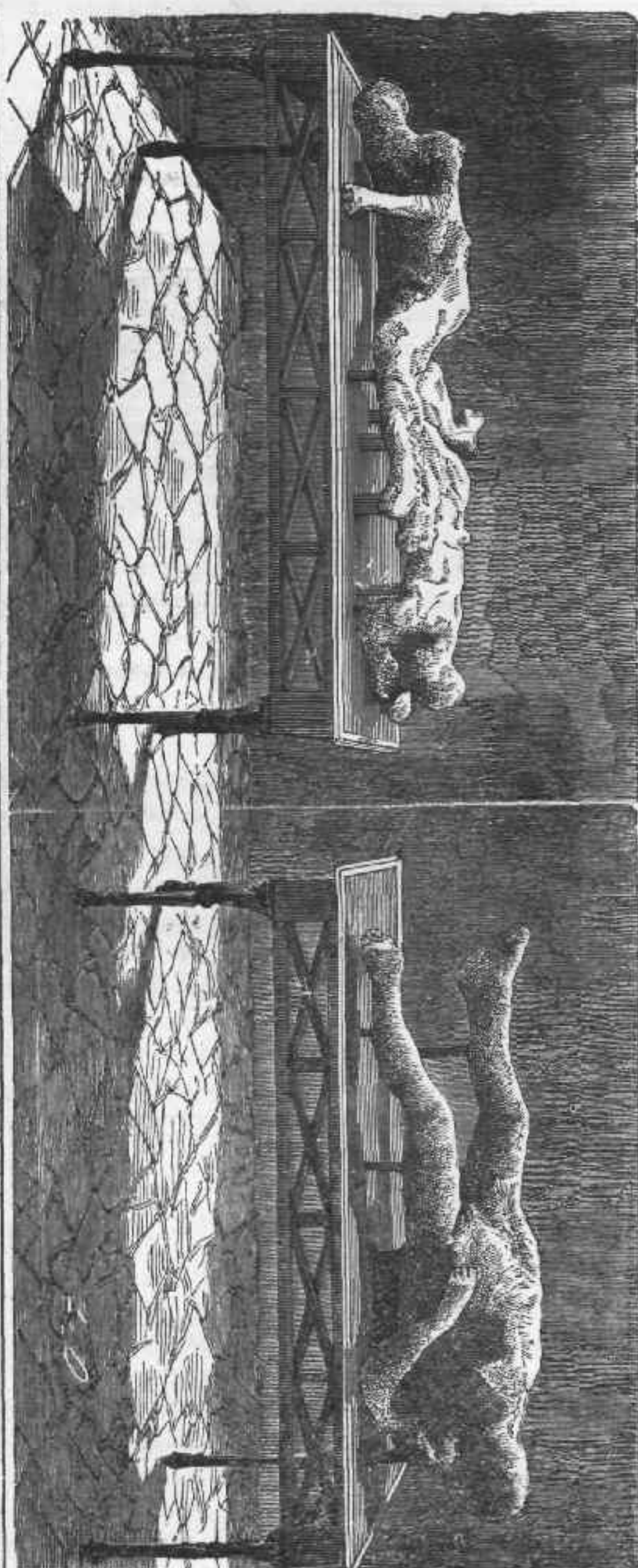
Ἡδὴ τὸ μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως κατεῖχε τεμά-
χιον τοιαύτης τέφρας ὑπὸ τοῦ χρόνου στεγρῶθῃν
ἐν ᾧ ὁ τύπος στήθους γυναικὸς νέας ἔτι φαίνεται
θαυμασίως ἐντετυπωμένος· ἔλυποντο δὲ ὅτι ὁσάκις
αἱ ἀνασκαφαὶ ἀπεκάλυπτον ἀνθρώπων λείψανα δὲν
ἐδύναντο νὰ τπρήσωσι τοὺς τύπους ἐκείνους δια-
σσωμένους πρὸς τὴν ἐλαχίστην μετακίνησιν.

Εἰς τὸ ἐξῆς οὐδὲν τῶν πολυτίμων τούτων λει-
ψάνων ἀπολεσθήσεται· ἰδοὺ αἱ φωτογραφίαι τῶν ἐκ-
μαγμάτων τριῶν ἐκ τῶν τεσσάρων νεωστὶ ἀνακα-
λυφθέντων σωμάτων, (1) ἃ τινὰ ἐξεκολάφθησαν
δι' ἀπλουστάτου τρόπου.

Ὅταν εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ἐξ ὧν ἡ κόνις καὶ τὰ
τρίμματα παντὸς εἶδους ἀφαιροῦνται κατ' ὀλίγον
καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἀπαντῶνται λείψανα
ἀνθρώπινα παρέχοντα τὴν ὑπόψιν ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ
σκελετὸς καὶ ἐμφαίνοντα ποῦ κεῖται, καταδρέχουσιν
ἐπιμελῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς δι' ὑγροῦ στεγ-
ρτοποιούντος αὐτὸ (πιθκῶς διὰ silicate ασβεστοῦ).

Τούτου γενομένου, διὰ τρυπῶν καθέτου (sonde)

(1) Τοῦ τετάρτου τὸ ἐκμαγεῖον δὲν ἦτο ἔτι τετελειωμέ-
νον κατὰ τὴν ἐν Πομπηίᾳ διατριβὴν μου.

χέουσι γύψον ὑγρότατον εἰς τὰ περικυκλοῦντα τὰ ὀ-
στᾶ κοιλώματα καὶ οὕτω κατορθοῦσι λαμπρὸν καὶ
πολύτιμον ἐκμαγεῖμα, διότι, τοῦ γύψου ἀντικαθι-
στάντος τὰς σάρκας καὶ τὰ ἐνδύματα, ὁ σκελετὸς